Pregaria.cat

Entrada

Deixar l'oració

Per pregaria.cat el dj., 31/05/2007 - 09:00

Hi ha temporades que deixem de pregar, abandonem l'oració.

Poden ser parèntesis, que acaben en una recuperació de la pregària; i altres cops situacions més definitives. Penses: *resulta impossible meditar, ho he intentat repetides vegades, i no me'n surto.*

Si analitzem aquestes situacions hi podem trobar moltes explicacions. Unes venen de canvis externs de la nostra vida com iniciar un treball, fer una tesi, desavinences familiars o de parella, crisis de les comunitats cristianes, temps durs, l'atur...etc.

Però la pitjor causa que ens ha portat a deixar la pregària és quan neix de dintre de nosaltres mateixos, com a conseqüència del desencís intern.

1.- Ja porto temps que no medito, que no prego, que ni m'atreveixo a intentar-ho. No em surt res; abans reflexionava, parlava amb el Senyor, em donava pau i coratge, i ara només em distrec. Penso que és una pèrdua de temps.

2.-A mi el que em passa és que tinc por de pregar no sigui que Ell em demani el que de cap manera estic disposat a fer o a renunciar. Imagina't que em demanés fer-me capellà o religiosa !! Val més desconnectar i mira de suplir-ho amb accions de donació i obres de caritat.

3.- Jo en canvi he deixat la pregària perquè penso que no estic bé davant de Déu, que hi ha situacions a la meva vida que, que no li semblen correctes. Si tornés a meditar o a pregar , segur que Déu em criticaria, i no en tinc ganes, ja n'hi ha prou amb viure i anar tirant endavant.

Podríem afegir moltes explicacions de semblants, que venen del nostre cor. No hi ha una resposta fàcil, perquè cada persona és complexa. Potser poden ajudar aquestes preguntes:

1.- Quina imatge tens de Déu, la del temor o de l'amor ?

2.- I si Ell vol fer "experiència de tu", que en treus de tancar-li la porta ?

3.- Quan pararàs de fugir d'Ell ? No seria millor parlar-ne ?

4.- Què cerques, el Déu dels consols o els consols de Déu?

Potser cal intentar-ho de nou.... oi ?